

1. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ד עמוד א

ואמר רבי יהושע בן לוי: חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום, שנאמר (תהלים כ"ב) אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דמיה לי. סבור מינה: למקרייה בליליא, ולמיתנא מתניתין דידה ביממא. אמר להו רבי ירמיה: לדידי מיפרשא לי מיניה דרבי חייא בר אבא: כגון דאמרי אינשי: אעבור פרשתא דא ואתנייה. איתמר נמי, אמר רבי חלב אמר עולא ביראה: חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום, שנאמר (תהלים ל') למען יזמרך כבוד ולא ידם ה' אלהי לעולם אודך.

2. תוספות מסכת מגילה דף ד עמוד א

חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום - אומר ר"י דאף על גב דמברך זמן בלילה חוזר ומברך אותו ביום דעיקר פרסומי ניסא הוי בקריאה דיממא וקרא נמי משמע כן דכתיב ולילה ולא דומיה לי כלומר אף על גב שקורא ביום חייב לקרות בלילה והעיקר הוי ביממא כיון שהזכירו הכתוב תחילה וגם עיקר הסעודה ביממא הוא כדאמר לקמן (דף ז:) דאם אכלה בלילה לא יצא י"ח והכי נמי משמע מדכתיב נזכרים ונעשים ואיתקש זכירה לעשייה מה עיקר עשייה ביממא אף זכירה כן.

3. הגהות מיימוניות מנהגי פורים

בליל פורים מתפללים ערבית על הניסים אע"פ שעדיין לא קראו את המגילה ודלא כאשר כתב רב עמרם בסדרו שאין אומרים על הניסים עד אחר קריאת המגילה דמאי שנא פורים מכל יו"ט שאומר מעין המאורע בערבית אע"פ שעדיין לא קדשו ולא מצינו לעולם תפילת ערבית חלוק מתפילת יוצר אלא לעולם מזכירין בזו ובזו. ולאחר תפילת ערבית משלימין קדיש וקורין מגילה אחר כך מתחיל ש"צ ואתה קדוש וסדר קדושה לפי שאסתר אמרה ואתה קדוש סמוך לפסוק אלהי אקרא יומם דמיניה דרשינן מקרא מגילה. ואם מוצאי שבת הוא מתחיל ויהי נועם ואומר כפעם אחרת אמנם ראב"ן כתב שאין לאומרו ואומר פסוקי ויתן לך אבל ובא לציון אין אומרים לפי שאין גאולה בלילה.

4. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כ עמוד ב

משנה. כל היום כשר לקריאת המגילה ולקריאת ההלל, ולתקיעת שופר, ולנטילת לולב, ולתפלת המוספין, ולמוספין, ולוידוי הפרים, ולוידוי מעשר, ולוידוי יום הכפורים, לסמיכה, לשחיטה, לתנופה, להגשה, לקמיצה, ולהקטרה, למליקה, ולקבלה, ולהזיה, ולהשקיית סוטה, ולעריפת העגלה, ולטהרת המצורע. כל הלילה כשר לקצירת העומר, ולהקטר חלבים ואברים. זה הכלל: דבר שמצותו ביום - כשר כל היום. דבר שמצותו בלילה - כשר כל הלילה.

5. רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק א הלכה ב

אחד הקורא ואחד השומע מן הקורא יצא ידי חובתו והוא שישמע ממי שהוא חייב בקריאתה, לפיכך אם היה הקורא קטן או שוטה השומע ממנו לא יצא.

6. מאירי מסכת מגילה דף ב ע"א

אלא שמ"מ יש לגלגל על פירושם תביעות מצד אחר שאם בעירות הם קורין תינה ביום שהם נכנסין בלילה שעברה מיהא מי קרא להם שהרי על כרחך מפני שאינן בקיאים אתה אומר כן ושמא תאמר שמבערב היו נכנסין ושאר בכל השנה דרכם בכך כדי להיות שם שחרית לקריאת התורה או לדין שהרי בית דין לא היו יושבין אלא עד חצי היום עדיין יש לומר נשים וזקנים מה תהא עליהם ודוחקים עצמם לפרש שהיו שולחים להם בקי מבערב וקורא להם במקומם לילה ויום ושמא תאמר א"כ ישלחו אותו ערב י"ד הואיל ויש להם להתבטל ממלאכתם ביום הכניסה נוח להם שלא יהיו צריכין להתבטל פעם אחרת או שמא ביום הקריאה היו מוליכין הבקי לשם וקורא בלילה שאחר קריאת היום שאף אנו היה הדין כן מדכתיב אלהי אקרא יומם ולא תענה וכו' והדר כתיב ולילה ולא דומיה לי אלא מדכתיב ולא יעבור אי אפשר לנו בכך

7. מאירי מסכת מגילה דף ז ע"ב

סעודת פורים אין עיקר שמחתה אלא ביום שהרי נאמר ימי משתה ושמחה ואם אכלה בלילה לא יצא ידי חובתו הן לילה שמחתו יום הפורים הן לילה שעבר הפורים:

8. מאירי מסכת מגילה דף ד ע"א

חייב אדם לקרות את המגילה בלילה שמחרתו יום פורים ולשנותה פעם אחרת ביום מחרתו אלא שמ"מ עיקר הקריאה היא אותה של יום ומתוך כך אנו נוהגין לברך שהחיינו אף בקריאה של יום ואין אנו פוטרין עצמנו בשל לילה כשאר ימים טובים וגדולי המחברים כתבו שאין אומרים אותו אלא בלילה ואין הדברים נראים שיש מגלגל חיוב זמן ביום מצד אחר והוא מפני יום טוב שלא נאמר בלילה אלא על המגלה מה שאין כן בשאר ימים טובים שאף אותו של לילה הוא לזכר יום טוב ולא לדבר אחר ואע"פ שבסוכות יש זמן על הסוכה ועל היום טוב ואע"פ"כ זמן של לילה עולה לכל הדין נותן כן מאחר שאף הלילה יום טוב הוא מה שאין כן מיהא בשמחת פורים שהרי סעודת פורים שאכלה בלילה לא יצא ידי חובתו

9. תורה תמימה שמות פרק יב פסוק יז

ועיין בביאורי הגר"א לאו"ח סימן תכ"ו ס"ק ב, דהא דאין מחמיצין את המצות הוא רק אם לאחר זמן לא תעשה בהידור יתירה אבל אם תעשה אח"כ יותר מן המובחר מחמיצין וחדוש שלא העיר כדרכו דהמג"א בסימן כ"ה ס"ק ב כתב מפורש ההיפך דלעולם אין מחמיצין, ויש לצרף לדעת הגר"א גם דעת הנמוקי יוסף במש"כ ביבמות דף לט ע"א במ"ש שם מצוה בגדול לייבם לא רצה מהלכין על כל האחין, תלה החולץ בגדול עד שיבא ממדינת הים אין שומעין לו אלא אומרים לו עליך מצוה, ופי' הנמוק"י אין שומעין לו דשיהווי מצוה לא משהינן ולא נעגן אותה והקשה בשו"ת חכם צבי סימן ק"ו למה צריך עוד לטעם עיגון ולא די משום מצוה שאין מחמיצין את המצוות יעו"ש, אבל אי ס"ל כדעת הגר"א שאם תעשה אח"כ בהכשר מצוה משהינן וא"כ הכא כשנשהה יבא גדול האחין ובו תתקיים מצוה בהכשר מצוה וא"כ למה לא נשהה, לכן מוסיף הנמוק"י הטעם משום עגון אבל לולא זאת באמת היו שוהין, ודו"ק.